

ת"פ 57630/01/17 - מדינת ישראל נגד אנט מבג'יש

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 57630-01-17 מדינת ישראל נ' מבג'יש

לפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת
אנט מבג'יש

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשמת הורשעה, על-פי הודאתה (בפני כב' השופטת הבכירה לילי יונג-גפר, הכרעת דין מיום 25.9.17), בכתב אישום המייחס לה עבירה של **גניבה בידי עובד**, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. על-פי כתב האישום, הנאשמת הועסקה כסוכנת נסיעות בחברת הריטג' טורס בע"מ, בכפר ריינה, בין החודשים אפריל לנובמבר 2015. במהלך העסקתה, גנבה הנאשמת כספים ששולמו לה על-ידי לקוחות החברה בגין שירותי החברה, בסך כולל של כ-108,000 ₪.
3. יצוין, כי במהלך הדיון בעניינה של הנאשמת, הציג ב"כ הנאשמת הסכם בינה ובין החברה, נפגעת העבירה, מיום 19.3.18, ובו הסדר לסילוק חובה של הנאשמת. הדיון נדחה מעת לעת בהחלטות בית-המשפט על מנת לאפשר לנאשמת לעמוד בהסכם, אף שהובהר כי אין בכך להוות הבטחה כלשהי לעניין עונשה. במעמד הטיעונים לעונש הודע כי כספי הגניבה הוחזרו מלבד שני תשלומים. כן הנאשמת הופנתה במהלך אותה התקופה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר לעניין העונש, ולקבלת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות.

תסקיר שרות המבחן

4. **בהתאם לתסקיר מיום 15.2.19** הנאשמת, בת 47, תושבת נצרת, נשואה ללא ילדים. בעלה של

הנאשמת עובד כפקיד קבלה במלון, והנאשמת תיארה באופן חיובי את יחסיה עמו. הנאשמת בוגרת 12 שנות לימוד. החל מאוגוסט 2018 עובדת כסוכנת נסיעות במשרד נסיעות בנצרת, ולפני כן עבדה במשך כ-20 שנים בתחום זה, בסוכנויות שונות.

את משפחת המוצא שלה תיארה באופן חיובי, אביה נפטר בגיל 83, אמה בת 84. לדברי הנאשמת, בני המשפחה הופתעו ממעורבותה בעבירה הנתפסת בעיניהם כפגיעה בשם המשפחה, ועומדת בניגוד לערכים עליהם התחנכה הנאשמת ובפער לציפיותיהם ממנה. בני המשפחה גינו את מעשיה, ביטאו אכזבה כלפיה ובעקבות זאת חשה הנאשמת ריחוק רגשי וחווית נידוי ודחייה מצד בני משפחתה ומצד משפחת בעלה.

אין לחובת הנאשמת הרשעות קודמות בפלילים.

לדברי הנאשמת, מספר שנים טרם מעורבותה, עברה מספר טיפולי פוריות שלא צלחו והובילו להתדרדרותה הכלכלית של המשפחה. לדבריה, על מנת לפתור את המצוקה הכלכלית בי הייתה נתונה, נטלה הלוואה בשוק האפור, ולא הצליחה לעמוד בהחזר ההלוואה. חרף ההסתבכות הכלכלית, המשיכה הנאשמת לעבוד באופן אינטנסיבי על מנת לשלם את החוב, ללא הצלחה. לדבריה, חוותה איום מצד המלווה והיא ובעלה לא פנו לשתף את בני משפחתם ולקבל את תמיכתם, מחשש מפגיעה בדימויים האישי. מצוקתה זו הובילה, לדבריה, למעורבותה בעבירה.

בהתייחס לעבירה, נטלה הנאשמת אחריות, וביטאה חרטה, הבנה למלוא חומרתם של מעשיה, בושה ומבוכה. לדבריה, פעלה ללא מחשבה ובקלות דעת, מתוך לחץ כלכלי, נפשי ורגשי כאשר לא חשבה על השלכות הפגיעה במעסיקה והייתה ממוקדת בצורך להשיג כסף, כפתרון זמני למצבה ומתוך מטרה להחזיר את הכסף לבעליו. לאחר שמעשיה נחשפו, הודתה במעשים וחשה בושה על הנזק שגרמה. לדברי הנאשמת, ההליך המשפטי חידד עבורה את חומרת מעשיה, וכחלק מההסכם אליו הגיעה עם המעסיק, סוכם כי תשיב לידיו את סכום הגניבה בתשלומים.

שירות המבחן שוחח עם בעלי החברה, נפגעת העבירה, שאישר כי נערכה סולחה ובמסגרת ההסכם הנאשמת מחזירה את כספי הגניבה בתשלומים קבועים. יחד עם זאת, ציין כי הנאשמת מתקשה לעמוד בתשלומים כסדרם בהתאם למועדים שנקבעו בהסכם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת יכולות תפקודיות חיוביות, המגלה בדרך כלל אחריות במישורי חייה השונים. יחד עם זאת, תחת התדמית המתפקדת ישנו דימוי ירוד, שברירי ורגיש, והעדר כוחות שיסייעו לה להתמודד עם מצבי משבר ודחק, אך ללא דפוסי חשיבה עברייניים. בבסיס העבירה עמד הצורך של הנאשמת לשמר את תדמיתה החיצונית, מיקוד בצורך בהשגת כסף, ללא חשיבה על הפגיעה באחר. העבירה היתה כרוכה בתכנון מוקדם ולנאשמת היתה אפשרות לחזור בה מן המעשים אך היא לא עשתה כן. ההתרשמות היא כי הנאשמת מונעת ממיקוד שליטה חיצוני, חווה כעס והאשמה עצמית, ושימוש במנגנוני הגנה והדחקה. צוין כי הנאשמת מתמקדת בחלקים המתפקדים באישיותה ומתקשה לשתף אודות חלקים בעייתיים. הנאשמת תיארה התנהלותה בעבירה כחריגה בחייה, וביטאה חיבור לתחושת הפגיעה העצמית ולמחיר שמשלמת בגין מעשיה, יותר מאשר לפגיעה במעסיק.

להתרשמות שירות המבחן הנאשמת כיום מבינה את חומרת המעשים והשלכותיהם, וההליך המשפטי היווה גורם מרתיע משמעותי ביחס לחזרה על מעשים דומים בעתיד, וביכולתה להימנע מהתנהגות דומה בעתיד.

כן התרשם שירות המבחן מנזקקות להתערבות טיפולית, שתסייע לנאשמת, אך הנאשמת סירבה להצעה לפנות לטיפול פרטני, ולא הביעה מוטיבציה לעריכת שינוי בדפוסי התנהגותה. לפיכך, נמנע שירות המבחן מלתת המלצה טיפולית בעניינה. שירות המבחן המליץ, בהתחשב בהכרה בחומרת המעשים, החרטה שהובעה ובהעדר עבר פלילי, להטיל על הנאשמת מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה, התחייבות כספית ופיצוי לנפגע העבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 9.3.20 טענו הצדדים לעונש בפניי בעל-פה.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע, בנסיבות האמורות, בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשמת שנת מאסר בפועל בצירוף קנס. נטען, כי הנאשמת פגעה במעשיה בזכות הקניין של מעסיקה, בשמו הטוב, ברכושם של לקוחותיו ובאינטרס בדבר קיום חיי מסחר תקינים. נטען, כי יש חשיבות בעבירות מסוג זה לשיקול ההרתעה, ובהטלת ענישה מחמירה, שתשקף את הפגיעה באמון שרכש המעסיק לעובדו, במוסרו לו את האחריות על ניהול ענייני כספים. הנאשמת פעלה באופן מתמשך, מתוכנן, לאורך תקופה של 8 חודשים, תוך ניצול היכרותה עם ענייני החברה, והיו לה הזדמנויות לחדול ממעשיה אך היא בחרה להמשיך בביצועם עד שנתפסה. המעשים בוצעו מתוך כסף.

עוד ציינה ב"כ המאשימה כי נכון למועד הטיעונים לעונש, נפגע העבירה אישר כי הנאשמת השיבה 90% מכספי הגניבה לידי. נטען, כי הנזק שנגרם למעסיק חורג מסכום הגניבה לבדו, אותו קשה לכמת.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי אמנם הנאשמת נטולת עבר פלילי אולם פעמים רבות מדובר בעבירות המבוצעות על ידי אנשים נורמטיביים נטולי עבר פלילי. עוד נטען כי את חלופה הזמן משעת ביצוע העבירה אין לזקוף לזכות הנאשמת, אשר ביקשה לאורך תקופה ממושכת דחיות של הדיון בעניינה על מנת לאפשר לה לעמוד בהסכם עם המעסיק. ב"כ המאשימה טענה כי תסקיר שירות המבחן בא בהמלצה להטיל עונש מאסר בעבודות שירות אולם ההמלצה אינה תואמת את מדיניות הענישה הנוהגת המדברת בהטלת עונשי מאסר משמעותיים. במקרה דנן, נטען, אין הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם לו טענה ב"כ המאשימה.

6. טיעוני ב"כ הנאשמת

עמוד 3

ב"כ הנאשמת טען ביחס לעתירת המאשימה לעונש ולמתחם העונש ההולם לו טענה, כי מדובר בעתירה מופרזת ביחס לנסיבות המעשה. מדובר בנאשמת ללא עבר פלילי, שנטלה אחריות, הודתה במעשים, מאז ביצועם חלף זמן רב והנאשמת לא הסתבכה בביצוע עבירות נוספות. הנאשמת פעלה להשבת סכום הגניבה, ודחיות הדיונים בעניינה נועדו לאפשר לה לעמוד בהסכם להשבת הסכום בתשלומים, מתוך נכונות של בית-המשפט לגזור את עונשה לאחר שניתנה לה הזדמנות ראויה להסיר את המחדל. הנאשמת פעלה מתוך מצוקה כלכלית ובעיות אישיות שהיו לה. הנאשמת הביעה חרטה וצער, ושירות המבחן התרשם כי לא קיים סיכון במצבה להישנות ביצוע עבירות בעתיד. שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, והמלצה זו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת.

7. דברי הנאשמת

הנאשמת הביעה צער ומסרה כי עובדת קשה על מנת להחזיר את הכסף ולהמשיך בחייה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

8. עבירת הגניבה ממעביד היא אחת מעבירות הרכוש החמורות, שהמחוקק ראה לנכון לייחד לה סעיף נפרד וקצב לצדה עונש חמור מהעונש הקבוע בצד עבירת הגניבה "הרגילה". בעוד שבגין עבירת הגניבה העונש הוא 3 שנות מאסר, העונש המקסימלי בגין עבירת הגניבה ממעביד הוא 7 שנות מאסר. הערכים המוגנים שנפגעים בביצוע גניבה ממעביד הם הגנה על קניינו ורכושו של המעביד, שמירה על יחסי אמון ועבודה תקינים בין עובד למעבידו ועל התנהלות עסקית תקינה שלא תיתכן ללא אמון בעובד. מדובר בעבירה קלה לביצוע, בשל הגישה החופשית הקיימת פעמים רבות של עובד לרכושו של מעבידו, ומכאן גם הקושי של המעביד לגלות את העבירה, בשל אמון מוגבר בעובד, והיעדר דריכות.

ראו לעניין זה את רע"פ 407/09 חנה יאיר נגד מדינת ישראל, בו עמד בית המשפט על החומרה שבעבירת הגניבה בידי עובד והפגיעה שטומנת בחובה:

"בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל."

נסיבות ביצוע העבירות

9. הנאשמת הועסקה כסוכנת נסיעות בחברה בריינה, למשך מספר חודשים בשנת 2015.

במהלך תקופת העסקתה בחברה, גנבה הנאשמת כספים ששולמו לה על-ידי לקוחות החברה בגין שירותי החברה, בסך כולל של כ-108,000 ₪.

מדובר בסכום גניבה משמעותי שיש בגניבתו לגרום חיסרון כיס למעסיק.

מעשי הנאשמת פגעו באמון שרכש המעסיק לנאשמת כמי שאמונה על גביית כספים מלקוחות ועל העברתם לחשבון החברה, בזכות הקניין של המעסיק ובלקוחות, כמו גם בציפייה לקיום חיי מסחר תקינים. למעסיק נגרם נזק רחב יותר מסכום הגניבה עצמו, הנובע מן הפגיעה בערכים אלה.

הנאשמת היא האחראית הבלעדית והמלאה לביצוע המעשים, אשר נפרשו על פני תקופה והיו כרוכים בתכנון מוקדם, היא נטלה מכספי הלקוחות בגפה, תוך ניצול האמון שניתן בה על-ידי המעסיק.

המעשים נעשו עד שנחשפו מעשיה של הנאשמת, ומבלי שחדלה מהם מיוזמתה. הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם למעסיק היה אם כך גבוה אף יותר מזה שנגרם בפועל.

תסקיר שירות המבחן מלמד כי הסיבות שהובילו את הנאשמת לביצוע העבירות היו מצוקה כלכלית אותה חוותה בעקבות הלוואה שנטלה, ורצונה לסלק את חובותיה. לצד זאת הנאשמת יכולה הייתה להבין את הפסול הטמון במעשים, ולהימנע מהם, ולפעול בדרכים חוקיות לסילוק חובותיה.

טבעה של גניבה שכה קל לבצעה, הנו כי המעשה יחזור על עצמו, כפי שאכן קרה במקרה זה. עובד, שמעל באמון מעבידו, ובליקוי מוסרי נטל לכיסו "כסף קל", מבלי להיתפס בכף, עלול להמשיך ו"לשתות" מאותו מעיין אסור ללא רוויה. הקביעה נכונה במיוחד מקום בו לא מדובר במצוקה כלכלית זמנית שעמדה מאחורי המעשים, אלא במצב קבוע.

הוצג בפניי הסכם בין הנאשמת ובין החברה, מיום 19.3.2018, לפיו התחייבה הנאשמת להשיב במועדים ובתשלומים שפורטו בהסכם את סכום הגניבה, או חלק ממנו, בסך 100,000 ₪.

הדיון בתיק נדחה במספר דחיות, לאורך תקופה ממושכת, על מנת לאפשר לנאשמת לעמוד בהסכם ולהציג כי השיבה לידי המעסיק את סכום הגניבה. נכון למועד הטיעונים לעונש מרבית סכום הגניבה הושב לידי המעסיק, ועד ליום מתן גזר-הדין אמורה הייתה הנאשמת להשלים את כלל התשלומים על פי ההסכם.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. בהתאם לפסיקה, עולה כי מנעד העונשים בגין העבירה בה הורשעה הנאשמת הינו רחב, החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, בהתאם לנסיבות.

ב"כ המאשימה הפנתה, בין היתר, לפסקי-דין הבאים:

א. ת"פ (נצ' 7492-05-11 **מדינת ישראל נ' מוחמד דיאב** (13.11.12), הנאשם הורשע בעבירה של גניבה בידי עובד, בתפקידו כסוכן מכירות בחברה, לאחר שנטל כספים מלקוחות החברה בהזדמנויות רבות, ובסכום כולל של 70,000 ₪. הדיון נדחה במשך מספר חודשים על-מנת לאפשר לנאשם להשיב את סכום הגניבה, אך הוא לא עמד בכך. הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

ב. ת"פ (נצ' 30780-02-11 **מדינת ישראל נ' נחמיה אליהו** (5.10.11), שם הנאשם הועסק בחברה לחקלאות, וגנב בהזדמנויות רבות המחאות מלקוחות החברה, בסכום של כ-100,000 ₪. במסגרת הסכם עם מעסיקו ויתר הנאשם על זכויות סוציאליות בסכום של כ-200,000 ₪. הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 8,000 ₪**. הנאשם הגיש ערעור על חומרת העונש וחזר בו מהערעור בהמלצת בית-המשפט (ע"פ (נצ' 13674-10-11 **נחמיה אליהו נ' מדינת ישראל** (6.12.11)).

ג. ת"פ (נצ' 9488-08-09 **מדינת ישראל נ' ג'מאל סלאמה** (16.6.10), הנאשם הורשע בעבירה של גניבה בידי מורשה, לאחר שהועסק כמנהל מחלקת גבייה במועצה מקומית, ונטל לכיסו המחאות בסך של 24,000 ₪. נקבע כי מצוקתו הכלכלית אינה יכולה להצדיק את המעשה. הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל 9 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 6,000 ₪. גם במקרה זה הנאשם הגיע ערעור לבית-המשפט המחוזי, אשר קבע כי בגזירת העונש התחשב בית-משפט קמא בנסיבותיו האישיות, ולולא עברו הנקי והזמן שחלף מעת ביצוע העבירה, יש להניח כי העונש היה חמור בהרבה (ע"פ (נצ' 41146-06-10 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (14.12.10)).

ד. ת"פ (נצ' 29202-01-12 **מדינת ישראל נ' רים לואח** (5.12.12), הנאשמת הורשעה בעבירות של גניבה בידי מורשה, זיוף ושימוש במסמך מזויף, לאחר שבמהלך העסקתה בבנק זייפה מסמכים וחתמה בכזב בשם לקוחות הבנק, לגניבת כספים מחשבונות הלקוחות, בסכום של כ-116,000 ₪. נמסר כי הנאשמת השיבה את הכספים שנטלה. גזר-הדין שקל, בין נסיבות העבירות, את הנזק התדמיתי שנגרם לבנקים ולאמון הציבור במערכת הבנקאית. הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס בסך 20,000 ₪**. הנאשמת הגישה ערעור אך חזרה בה מן הערעור בהמלצת בית-המשפט.

ה. ע"פ (נצ' 9205-04-13 **חדוה זכאי נ' מדינת ישראל** (9.7.13), המערערת עבדה כמנהלת חשבונות בחברה, במשך שנים רבות, ובתקופה של כשלוש שנים גנבה כספי לקוחות שהיו מיועדים לתשלום למעסיקה, בסכום כולל של כ-100,000 ₪. היא הורשעה בתום הליך הוכחות, והוטלו עליה **9 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 20,000 ₪**. בית המשפט המחוזי קבע כי חרף עברה הנקי של המערערת, מדובר בעונש ההולם את חומרת העבירה אותן

ביצוע לאורך שנים.

11. ניתן לעיין בנוסף בפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 3153/10 **גיא שבתשוילי נ' מדינת ישראל** (29.4.10), שם דובר בעובד במפעל תכשיטים שגנב ממעסיקו, בשלוש הזדמנויות שונות, תכשיטי זהב בסכום כולל של כ-2,000 דולרים. המבקש הורשע על-פי הודאתו ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר על-תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש, לבית-המשפט המחוזי, התקבל, **ועונשו של המבקש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 5,000 ₪**. בקשת רשות הערעור שלו נדחתה.

ב. ת"פ (נצ') 33076-03-12 **מדינת ישראל נ' שאדי סולימאני** (6.2.13) - דובר בנאשם שגנב סחורה בשווי 14,507 ₪, השייכת למעסיקו, והועמסה על משאית חלוקה בה עבד כנהג. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר ובין 18 חודשי מאסר, והוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 8,000 ₪**.

ג. עפ"ג (חי') 40674-04-13 **מדינת ישראל נ' קטש** (11.7.13) - דובר בשני עובדים שהועסקו במפעל ביטחוני אשר לאורך תקופה גנבו מהמפעל שאריות זהב טהור בשווי של מאות אלפי שקלים. על המשיבים הוטל **צו של"צ, מאסר על-תנאי וקנס**. נקבע, כי מדיניות הענישה בעבירות של גניבה בידי עובד ראוי שתכלול רכיב של מאסר בפועל, לאור חומרתן, קלות וזמינות הביצוע, וההפרה החמורה של האמון הגלומה בהן, אך בהתחשב בשיקולים משמעותיים לקולא, ובהם הסכם לאיחוי פגיעות בין המשיבים ובין המעסיק והחזרת רוב הגניבה, ערעור המדינה נדחה.

ד. ת"פ (רח') 30928-11-17 **פרקליטות מחוז מרכז נ' אזולאי** (27.1.19) - דובר בנאשמת שעבדה בסוכנות דואר, ומשכה במספר הזדמנויות ולאורך תקופה סכום כולל של כ-34,000 ₪ מחשבונה של המתלוננת, אחת מלקוחות סוכנות הדואר. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, והוטלו צו של"צ, מאסרים על-תנאי, קנס ופיצויים**.

ה. ת"פ (חי') 54736-06-17 **מדינת ישראל נ' כהן** (2.10.18) - הנאשמת שימשה כמנהלת חשבונות בחברה, ממנה נטלה המחאות רבות בסכום כולל של 311,186 ₪, תוך ביצוע רישום כוזב במסמכי החברה. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי בנסיבות, יש לחרוג ממתחם העונש ההולם והוטלו צו מבחן, צו של"צ ומאסר על-תנאי**.

12. לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות כאן נע בין מאסר משמעותי בעבודות שרות בצירוף רכיבי ענישה מותנים ופיצוי, ל-14 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשה של הנאשמת

13. מדובר בנאשמת בת 47.

הנאשמת הודתה במעשים בהזדמנות הראשונה, נטלה אחריות והביעה צער וחרטה.

אין לנאשמת עבר פלילי.

הנאשמת מסרה כי פעלה מתוך מצוקה כלכלית ונסיבות אישיות שהניעו אותה ליטול הלוואה חוץ בנקאית, ולחוש לחץ סביב העדר יכולת להחזיר את ההלוואה.

הנאשמת פעלה לפיצוי בגין נזקי העבירות כאמור לעיל, ובמשך תקופה ארוכה השיבה, על-פי הסכם בינה ובין מעסיקה נפגע העבירה, סכום של 100,000 ₪ בתשלומים. לפיכך, יש לראותה כמי שערכה מאמצים לתיקון תוצאות העבירה. אתחשב בעובדה זו בבואי לפסוק רכיבי ענישה כספיים.

בהתאם לתסקיר שירות המבחן, הנאשמת הביעה תחושות אכזבה עצמית ובושה עקב מעורבותה בעבירות, הפנימה את הפסול שבמעשים, והסיכון להישנותם נמוך. שירות המבחן זיהה קיומה של נזקקות טיפולית אולם הנאשמת סירבה להשתלב בטיפול, והמלצתו הסופית של שירות המבחן הנה בדבר הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

סבורה אני כי המלצת שירות המבחן הולמת מציעה איזון ראוי הנותן משקל הולם לערכים שנפגעו יחד עם התחשבות הולמת גם בנסיבותיה האישיות של הנאשמת. ניכר כי הנאשמת מכה על חטא, וכי חרטתה כנה. חרטה זו, ביטוייה המרכזי והחשוב הנו במאמצים שהנאשמת עשתה בהשבת הגזל למתלונן, ואולם גם מעבר לרכיב המעשי, שוכנעתי כי הנאשמת מתייחסת היום למעשיה השליליים בחרטה ובבושה עמוקים כלפי סביבתה הקרובה, המגנה את התנהגותה, וכלפי הזולת. סברתי כי ניתן לתת משקל לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, ולהימנע מגזירת עונש של מאסר בבית הסוהר. שוכנעתי כי אינטרס ההרתעה כלפי היחיד יבוא במקרה זה על סיפוקו, ואני מתבססת על הערכתו של שירות המבחן לא צפויה מהנאשמת עבריינות דומה. באשר להרתעת הרבים, סבורני כי ענישתה של הנאשמת בעבודות שרות, כולל רכיבי ענישה נוספים, תהווה בסופו של הליך ממושך זה מסר המגנה את מעשיה. על הנאשמת לסלק את חובה למתלוננת על פי ההסכם שנחתם מחוץ להליך זה. בנוסף, החלטתי לחייבה בפיצוי נוסף, בגין נזקיו הנוספים של המתלונן, אשר בא לקראת הנאשמת בפרישת החזרי חוב הגניבה על פני שני, ובגין המעילה באמון והטרחה הרבה שנגרמה לו.

חוות-דעת הממונה על עבודות שירות מצאה את הנאשמת מתאימה לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

14. לאור האמור לעיל אני מטילה על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות.

הנאשמת תבצע את עבודות השרות בבית אבות משלב, רח' ז'בוטינסקי 6 גבעת המורה עפולה.

הנאשמת תועסק חמישה ימים בשבוע, בהתאם לטווח השעות המתאפשר בחוק.

תחילת ריצוי העבודה ביום 13.9.20, ואולם בשל חלוק הזמן מאז מתן חוות-הדעת, על הנאשמת לתאם מועד לתחילת ריצוי עבודות השירות למול הממונה על עבודות שירות.

הנאשמת מוזהרת כי עליה להישמע לכללי הממונה על עבודות שירות אחרת עלולה להיות נדונה להפסקה מנהלית של עבודות השירות, ולריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 5 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. פיצוי לנפגעת העבירה, הריטג' טורס בע"מ, בסך 2,000 ₪. החלטתי לא להכביד בפיצוי נוכח הסדר התשלומים.

סכום הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.21, ובכל 1 בחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיד.

סכום הפיצוי יועבר לנפגעת העבירה על-פי הפרטים שבטופס פרטי ניזוק שהוגש לתיק ע"י המאשימה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט' אב תש"פ, 30/07/2020 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן, שופטת

